

anstalter ere organiserede, at komme med et Lovforslag om, hvorledes der skal forholdes med de ældre Fangers Overførelse. Jeg seer derfor ikke Nytten af § 3, men jeg seer derimod, at den vil franske en Følelse hos Fangerne, som man skal agte, og den indeholder Bestemmelser, som jeg troer Forsamlingen helle skal lade være at give, om man endog maatte erkjende, at den lovgivende Magt strengt taget har Ret dertil. Som en Folge deraf kan jeg ikke Andet end fraraade § 3. — Skulde Administrationen ansee det for aldeles nødvendigt, at det for de meget enkelte Tilfælde, hvor det af de to nævnte Grunde, nemlig med Hensyn til meget unge og til meget farlige Forbrydere, kunde ansees onfskeligt, bliver den overladt at omflytte Fanger, da vil der jo være Leilighed til at overveie, om det ikke kunde være rigtigt i disse specielle Retninger at stille et Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling. Jeg skulde derfor fraraade nu at stemme for § 3.

David: Det er vanskeligt at imødegaa den forrige Taler, da han ikke har udtalt sig nærmere om, hvorledes han troer, at den Indrommelse skal begrænses, som han ikke synes at være uwillig til at gjøre Administrationen for de beteguede Tilfældes Skyld, og som ikke kan undværes i Loven, naar Straffevæsenet skal ordnes paa bedste Maade, hvorvidt altsaa en saadan Bemyndigelse til at omflytte Fangerne maatte gaae; der er i Motiverne anført adskillige Tilfælde, hvori Nytten heraf maa være aldeles indlysende. Det er saaledes med vore Straffeanstalter ikke muligt, uden at anvende mange Bekostninger derpaa, overalt at faae saadanne Qvarterer indrettede, som kunde være passende til unge Forbryderes Optagelse og til deres særegne Ledelse; det er, naar man undtager i Straffeanstalten i Kjøbenhavn, sjeldnere Tilfældet, at der inddømmes meget farlige Forbrydere i dem, og det turde derfor ogsaa i denne Henseende være nødvendigt, at Administrationen kunde omflytte Fangerne; thi naar man ikke kan dette, maa man i slige Tilfælde anvende andre Sikkerhedsmidler, som fra andre Sider betragtet kunde ønskes holdt borte fra enhver Straffeanstalt, og som man dog er nødt til at bruge for at tilveiebringe

den Betyggelse, som man er det Offentlige skyldig. Men der kan desuden indtræffe flere Tilfælde, som gjorde en saadan Bemyndigelse ikke blot onfskelig, men endog nødvendig, naar en Anstalt skal ledes paa en hensigtsvarende Maade; der kan stiftes Forbindelser mellem enkelte Fanger, som kunne føre til farlige Compotter, hvilket man meget let kan forebygge, naar man kan omflytte og stille Fanger fra hinanden i saadanne Tilfælde, hvor man ikke anseer det for rigtigt, at de blive sammen. Det er endelig ogsaa antydet i Motiverne, at det er onfskeligt at kunne omflytte Fangerne saaledes, at der ikke overalt behøves Fruentimmer- og Mandfolke-Afdelinger forenede i den selvsamme Bygning. I alle disse Tilfælde synes den ærede Taler selv at erkjende, at en saadan Bemyndigelse vilde være gavnlig; og dog har han forlangt, at den Paragraph af Lovndkastet, der giver en saadan Bemyndigelse, skulde udgaae. Naar jeg har forstaaet ham rigtigt, var det, fordi han frygtede for, at denne kunde misbruges. Der er nemlig blevet henpeget paa, at den kunde benyttes til Nedlæggelsen af et enkelt Tugthuus, og den ærede Taler meente, at dette jo ligesaagodt kunde skee ved en særskilt Lovgivning som ad denne Vej, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at man sikkert ialtsald ikke vilde andrage paa nogen speciel Lov i denne Henseende, men hvad man vilde gjøre, det vilde da være, at man vilde lade det skee ved en provisorisk Lov, og derved vilde dog vel ingen større Betyggelse være opnaaet.

Tilfældet er nemlig, at der i Møens Tugt- og Forbedringshuus i længere Tid kun har indstodet et meget lidet Antal Fanger — der var for nogle Maaneder siden ikke mere end nogle og tredive Fanger der, nu er der vel paa een gang blevet inddømt omtrent en Snees Fanger efter enkelt Sag, og saaledes er igjen Antallet der steget til nogle og halvtredstindstyve, hvad der vistnok er meget mindre end hvortil dette Tugt- og Forbedringshuus oprindeligt har været beregnet, men som dog fra den economiske Side ikke gjør det aldeles utilraadeligt, at lade det vedblive. Men, naar i Nærets Lov Fangerens Antal igjen skulde dale endnu mere, og Antallet i de øvrige Tugt- og Forbedrings-